

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьової Наталі Георгіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
12 квітня 2018 року
№ 78-3(I)/2018

Справа № 3-137/2018 (5877/17)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьової Наталі Георгіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43).

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Пономарьова Н.Г. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889).

Згідно зі статтею 90 Закону № 889 пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“. За підпунктами 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 визнані такими, що втратили чинність, Закон України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII, крім статті 37, що застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10 і 12 цього розділу, та Постанова Верховної Ради України „Про введення в дію Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3724–XII.

Постановою Одеського апеляційного адміністративного суду від 31 жовтня 2017 року, що є остаточною і не підлягає оскарженню, скасовано постанову Приморського районного суду міста Одеса від 19 червня 2017 року та ухвалено рішення, яким відмовлено у задоволенні позову Пономарьової Н.Г. про перерахунок пенсії, зокрема, з огляду на те, що відповідно до статті 90 Закону № 889, яка набрала чинності з 1 травня 2016 року, пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“, а в ньому не передбачено такої підстави для перерахунку пенсії, як підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Закону № 889 фактично звузили зміст та обсяг його прав і свобод

щодо здійснення перерахунку пенсії у зв'язку з підвищенням розміру заробітної плати працюючим державним службовцям.

Автор клопотання стверджує, що положення статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 суперечать вимогам статті 8, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається, у тому числі, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Пономарьова Н.Г. не навела аргументів на підтвердження невідповідності положень статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 приписам статті 8, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України. Крім того, в остаточному судовому рішенні у справі Пономарьової Н.Г., а саме в постанові Одеського апеляційного адміністративного суду від 31 жовтня 2017 року, положення підпунктів 1, 2

пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 не застосовувалися.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пономарьової Наталі Георгіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпунктів 1, 2 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Кривенко В.В.

Литвинов О.М.

Сас С.В.